

Sny

*Kateřina
Špaček*

Sny

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

Kateřina Špaček

Sny – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Sny

*Kateřina
Špaček*

*Tuto knihu bych ráda věnovala své rodině,
která už od mého útlého věku podporuje mé psaní.*

*Děkuju, mami a tati, že jste mi dali život,
díky kterému mohly vzniknout básně a příběhy.*

Děkuju, sestro, že jsi tu pro mě.

*Děkuju, babi a dědo, že mě oba nadšeně podporujete
a že jste mi byli inspirací pro zakoupení mého prvního psacího stroje.*

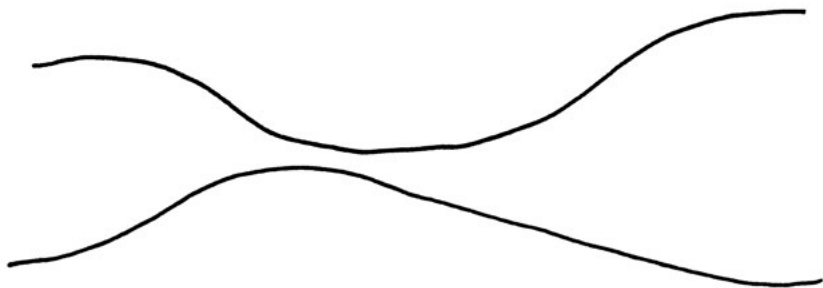
*Děkuju, Jani, moje nejlepší kamarádko už od mateřské školy,
že jsi tu vždy pro mě a inspiruješ mě.
Přátelství s tebou se nedá slovy ani popsat.
Snad jen mohu dodat, že víc než jako nejlepší kamarádku
tě beru jako svou druhou sestru.*

Děkuju, Magdo, že jsem tě mohla poznat. Tvoji podpory si obrovsky vážím.

*Děkuju, Lee, že jsi tu vždycky pro mě. Krom toho, že jsi mi přítelem,
jsi taky osobou, která mě nejednou rozesmála, když mi bylo nejhuř.*

*Děkuju všem ostatním, kteří umožnili vznik této knihy,
a to včetně mé báječné grafičky a redaktora!*

A především děkuji tobě, Pointo.

Amnézie

Po probuzení v nemocnici jsem nevěděla, kdo jsem. Na moment jsem nemohla rozeznat žádnou z povědomých tváří. Především obličej mého manžela. Jason byl se mnou po celou dobu. Od první chvíle, kdy jsem spadla z velké výšky, jako když se k Zemi řítí meteorit.

Jason mi řekl, co se stalo, o mé nehodě i o amnézii. Museli jsme se znovu poznat. Když mi ukázal svatební fotografie, rozplakala jsem se. Bylo mi tak líto, že jsem si nemohla vzpomenout na žádný z našich společných momentů. Nesnášela jsem se za to.

Když jsem konečně mohla opustit nemocnici, můj manžel byl stále se mnou. Prakticky pořád. Za to jsem mu nepřestala být nikdy vděčná. Za jeho laskavost, za lásku a trpělivost, kterou se mnou měl. Doufám, že si zase vybavím všechny ty ztracené chvíle. Jason není ten, který si zaslouží trpět.

Bezpečnost galaktického perimetru

Kdysi byla dole,
viděla neznámo.
A musela zabezpečit
galaktický perimetr.

Jet na bouřce,
utopit se v oblacích.
Musela zabezpečit
galaktický perimetr.

Kdysi se skryla,
aby se nadechla oxygenu.
Musela zabezpečit
galaktický perimetr.

Cizinec

Pojďme tančit a oslavovat s Jimbem,
předtím než vám napíšu příběh.

Příběh o duchovi,
duchovi, co honil vás kolem
města,
jako záhada
dvou zlomených lidí.
A ukolébavka vašeho neskutečného půvabu
činí ducha,
aby cítil,
cítil, co cítíte
a co jste cítili.

Další já

Po rozvodu jsem neměla kam jít. Byla jsem jen já a ulice. Ach, a dvě rudé hvězdy, které zářily na obloze i v nejjasnější den. Nikdo nevěděl, co jsou zač a jak se přiblížily. Prostě se to stalo zničehonic.

Někteří lidé byli přesvědčení, že jsou to jen dvě umírající hvězdy. Že červená barva je znamením smrti. Ale já... nedokážu to popsat, měla jsem z nich velmi zvláštní pocit. I když jsem byla utisklá jako uhlík, který se jednoho dne stane diamantem, cítila jsem podivné ozvěny posunu. Věděla jsem, že se něco změní. Ale nedokázala jsem říct, co přesně.

Možná jsem byla jen zničená z předchozího manželství. Nebo už jsem začínala bláznit. Ať to bylo cokoli, věděla jsem, že ty dvě červené hvězdy jsou odpovědí.

